

Трифоница попитала мъжътъ си : „Ами дѣ ти е носѣтъ Трифоне ?“ — „Тука е, казалъ той, — носѣтъ ми е на мѣстото си.“ И когато той вдигналъ сѣрпѣтъ, за да покаже на жената си, че носѣтъ му е цѣлъ, то и наистина го отсѣкалъ. Когато свѣта Богородица чула за тая работа, то са вѣрнала назадъ и не отишла на миро въ черкова ; тя отишла чакъ на другиятъ день, или на втори Сѣчка. На другиятъ день св. Богородица дошла при Трифона и излѣчила му носѣтъ : тя земала въ рѣката си земица, разбѣркала я съ плюнка и залѣпила я на болното мѣсто, и носѣтъ си дошѣлъ пакъ на мѣстото. Моисей не пращалъ вече св. Трифона да работи въ празникъ. Ето защо ние не празнуваме срѣтение на първи Сѣчка, или на „обсѣчене,“ а на втори.“

Когато Хаджи Генчо видѣлъ, че го слушатъ, то останалъ твърде доволенъ и добилъ желание да помѣша въ тая история